

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, în privința inculpatului

Ganu Pavel Andrei, născut la 22 ianuarie 1982, originar și locuitor al r-nului Anenii Noi, s. Varnița, str. Tighina 72, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 01 august 2001 și decizia Curții Supreme de Justiție din 30.08.2008, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 39 Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

11 decembrie 2012 – 21 mai 2013,

13 decembrie 2013 – 09 aprilie 2014,

26 iunie – 08 octombrie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Bender din 21 mai 2013, Ganu Pavel a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată M. Monzarari a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirii să se pronunțe instanța civilă.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada de timp aprilie-mai 2010, Ganu P., prin înțelegere prealabilă cu Lopicus Serghei, a pătruns în domiciliu din r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. Nistru 9, ce aparține lui M. Monzarari, de unde a sustras pe ascuns: un parfum femeiesc la prețul de 800 lei, o farfurie de sticlă la prețul de 200 lei, două seturi de pahare din cristal la prețul de 400 lei fiecare, două lanțuri din aur rupte de aproximativ 0,1 gr. la prețul de 200 lei fiecare, un lanț din argint cu cruce la prețul de 100 lei, un complet de farfurii din sticlă la prețul de 300 lei, un blender de model „Tefal” cu costul de 500 lei, combină de bucătărie de model „Binatone” la prețul de

1500 lei, combină de bucătărie de model „Extractor” cu costul de 500 lei, un ferestru circular cu costul 1500 lei, două paturi cu costul de 400 lei fiecare, un ferestru mecanic pe benzină de model „Stenson YD 45” cu costul de 2800 lei, un DVD player de model „LG” cu costul de 200 lei, un sistem acustic de model „Luxeon” cu costul de 1000 lei, cauzând părții vătămate o daună material considerabilă, în sumă de 9500 lei.

Tot el, în luna ianuarie 2010, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane pe ascuns și ducîndu-l în eroare pe minorul Alexandru Borțoi că trebuie să-l ajute la transportarea unor lucruri personale, a pătruns în domiciliul din r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. Nistru 9, ce aparține lui M. Monzarari, de unde a sustras un televizor de model „Daewoo” la prețul de 1000 lei și 25 m.p. de covrolin de culoare albă la prețul de 1000 lei, cauzînd părții vătămate o daună material considerabilă, în sumă de 2000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța a judecat cauza în lipsa inculpatului, din motiv că ultimul se ascunde de la prezentarea în instanță, fiind anunțat în căutare potrivit încheierii Judecătoriei Bender din 15 martie 2013.

Instanța a reținut că probele administrate, dovedesc vina inculpatului pe deplin și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, săvîrșită de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că în luna ianuarie anul 2010, cînd au fost sustrate bunurile indicate în rechizitoriu, el executa pedeapsa în Penitenciarul nr. 16 - Pruncul, fiind eliberat abia la 05.07.2010. Deci, el a fost condamnat pentru infracțiunea pe care nu a comis-o.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2014, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre.

Ganu Pavel a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a verificat dacă inculpatul, în momentul săvîrșirii infracțiunilor imputate, se afla în locurile de detenție sau nu, circumstanță care are o importanță majoră întru stabilirea adevărului, astfel încălcîndu-se principiul contradictorialității în procesul penal.

Conform certificatului Departamentului instituțiilor penitenciare din 24 martie 2014, cu nr.2/1284, prezentat de acuzatorul de stat Oleg Popov în ședința judiciară în instanța de apel, inculpatul, în perioada de timp 07.12.2009 – 05.07.2010 s-a deținut în Penitenciarul nr. 16 - Pruncul și nu a beneficiat de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului.

Un certificat analogic de la penitenciarul nr.16 - Pruncul a fost prezentat și de apărătorul inculpatului, avocatul Sergiu Breazu, din data de 24.02.2014, cu nr.4/384, din care rezultă că inculpatul s-a deținut în Penitenciarul nr. 16 - Pruncul în perioada 07.12.2009 – 05.07.2010, fiind eliberat la 05.07.2010, în baza art. 257 CE - executarea integrală a pedepsei cu calculul privilegiat al zilelor de muncă.

Prin urmare, inculpatul, aflîndu-se în locurile de detenție în perioada de timp 07 decembrie 2009 - 05 iulie 2010, fizic nu putea comite infracțiunea imputată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în perioada de timp ianuarie 2010 și aprilie-mai 2010.

Având în vedere că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost confirmată prin probe concludente și pertinente, iar din certificatul Departamentului instituțiilor penitenciare din 24.03.2014, cu nr. 2/1284, prezentat de acuzatorul de stat Oleg Popov, rezultă că în perioada săvârșirii infracțiunii imputate, inculpatul se afla în detenție, inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită, casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel nu a examinat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Astfel, inculpatul a fost audiat doar formal, pledînd nevinovat.

Partea vătămată M. Monzarari a fost și ea audiată, fără însă a face declarații care l-ar desculpa pe inculpat.

În cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, acuzatorul de stat a administrat, probe sub forma declarațiilor martorilor Serghei Lopicus și Alexandru Borțoi.

În cadrul ședinței instanței de apel, procurorul a prezentat suplimentar o copie a unei ordonanțe de încetare a urmăririi penale în privința lui Serghei Lopicus din 26.02.2012 din motivul împăcării părților. Conform ordonanței respective, procurorul a constatat că aproximativ în luna mai 2010, Serghei Lopicus împreună cu inculpatul au pătruns pe timp de noapte în casa consăteanului M. Monzarari din s. Varnița, str. Nistrului 9, r-nul Anenii Noi de unde au sustras bunuri materiale în sumă de 8300 lei.

Instanța de apel, în decizia contestată urma să supună unor aprecieri obiective, motivate și pertinente probele aduse de către acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii aduse inculpatului.

Nu a existat nici pentru DIP MJ certitudinea că inculpatul s-a aflat în exclusivitate în custodia statului pînă la data de 05.07.2010, acesta în circumstanțele în care este unanim cunoscut faptul că sistemul penitenciar al R. Moldova prezintă carențe semnificative la capitolul oficialității deținerii condamnaților în limitele termenelor de detenție stabilite de către instanțele de judecată.

Au fost administrate la caz declarații (probe) conform cărora inculpatul, în perioada ianuarie - mai 2010 a fost observat la domiciliul său din s. Varnița, r-nul Anenii Noi.

Mai mult, la moment a fost inițiat un control al circumstanțelor în care se presupune că statul în persoana unor angajați ai DIP MJ nu și-a exercitat obligația de deținere a inculpatului în limitele pedepsei indicate în sentința de condamnare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul *inculpatului*, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel, când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se reține că, potrivit art. 421, 401 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul poate fi declarat în numele inculpatului doar de apărător sau reprezentantul său legal.

Prin urmare, motivul invocat în recursul procurorului, bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul *inculpatului* (pct. 5 din decizie), este lipsit de orice suport legal. Or, procurorul nu este împuternicit, potrivit legii, să exercite apărarea ultimului.

Pe lângă aceasta, cu referire la argumentul regăsit în recursul ordinar că decizia instanței de apel este neîntemeiată, dar în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite în acest sens, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind achitarea inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile inculpatului și certificatele Departamentului instituțiilor penitenciare din 24.03.2014 cu nr. 2/1284, și din 24.02.2014 cu nr. 4/384.

Este de menționat că, potrivit certificatele Departamentului instituțiilor penitenciare din 24.03.2014 cu nr. 2/1284, și din 24.02.2014 cu nr. 4/384, inculpatul, în perioada de timp 07.12.2009 – 05.07.2010 s-a deținut în Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, executînd pedeapsa de 10 ani închisoare, aplicată prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 01 august 2001 și decizia Curții Supreme de Justiție din 30.08.2008, fiind condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 39 Cod penal.

În asemenea circumstanțe, sarcina probațiunii că în perioada indicată în rechizitoriu, adică lunile ianuarie, aprilie și mai 2010, inculpatul ar fi părăsit penitenciarul pentru a comite infracțiunile incriminate, îi revine autorității în a cărei custodie s-a aflat inculpatul privat de libertate, plasat în baza unei sentințe pentru a executa pedeapsa penală.

Totodată, instituția penitenciară a comunicat clar și fără echivoc că inculpatul, în perioada executării pedepsei nominalizate, nu a beneficiat de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului, adică s-a aflat doar în penitenciar.

Aceste împrejurări dovedesc că argumentul recurentului, că: „...este unanim cunoscut faptul că sistemul penitenciar al R. Moldova prezintă carențe semnificative la capitolul oficialității deținerii condamnaților în limitele termenelor de detenție stabilite de către instanțele de judecată..., la moment a fost inițiat un control al circumstanțelor în care se presupune că statul în persoana unor angajați ai DIP MJ nu și-a exercitat obligația de deținere a inculpatului în limitele pedepsei indicate în sentința de condamnare”, este unul pur declarativ și nepertinent (pct. 5 din decizie).

Astfel, circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, în privința inculpatului Ganu Pavel Andrei, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan